

Sygn. akt V KK 120/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Świecki (przewodniczący)

SSN Henryk Gradzik

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

Protokolant Katarzyna Wępa

Sąd Najwyższy po rozpoznaniu,

na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 25 maja 2017 roku,

sprawy **B.Z.**

skazanego z art. 278 § 1 k.k.,

z powodu kasacji,

wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanego od wyroku Sądu Rejonowego w Ś.

z dnia 4 marca 2016 r., sygn. akt II K .../15,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w Ś. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 marca 2016 roku Sąd Rejonowy w Ś. skazał B.Z. za dokonanie we wrześniu 2015 r. kradzieży roweru wartości 450 zł, to jest za przestępstwo określone w art. 278 § 1 k.k., i za to przy zastosowaniu art. 37a k.k.

wymierzył mu karę grzywny w rozmiarze 100 (stu) stawek dziennych, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych. Orzeczenie to uprawomocniło się 6 kwietnia 2016 r.

Kasację od powyższego wyroku wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu wniosku prokuratora o wydanie na posiedzeniu wyroku skazującego B.Z. i orzeczenie uzgodnionej z oskarżonym kary, za czyn popełniony we wrześniu 2015 roku polegający na zaborze w celu przywłaszczenia roweru marki Gazele Grenoble o wartości 450 zł na szkodę K. T., tj. z rażącą i mającą istotny wpływ na treść wyroku obrazą przepisu prawa materialnego, a mianowicie z art. 278 § 1 k.k., gdyż w dacie orzekania przez Sąd w niniejszej sprawie zachowanie B.Z. wyczerpywało znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., bowiem w związku z art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 września 2013 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U z 2013r., poz 1247) wartość mienia nie przekraczała ¼ minimalnego wynagrodzenia”. Autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Ś. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja, jako oczywiście zasadna, zasługiwała w całości na uwzględnienie na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Uszło uwagi Sądu właściwego, że zgodnie z art. 2 pkt 4 ustawy z 27 września 2013 r (Dz. U. z 2013r., poz. 1247 ze zm.), obowiązującej od 9 listopada 2013 r., art. 119 § 1 k.w. stanowi, że kto kradnie lub przywłaszcza sobie rzecz cudzą ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza ¼ minimalnego wynagrodzenia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. W myśl z § 1 rozporządzenia z 11 września 2015 r. (Dz. U. z 2015r., poz. 1385) od dnia 1 stycznia 2016 r. wynagrodzenie to zostało ustalone na kwotę 1850 zł, zatem jego ¼ wysokość wynosi 462,50 zł.

W konsekwencji, uznając, że według art. 4 § 1 k.k. minimalnym wynagrodzeniem jest to obowiązujące w dniu orzekania w sprawie (zob. wyrok SN z dnia 9 lutego 2016 r., IV KK 413/15), należało *in concreto* podzielić punkt

widzenia skarżącego, co uzasadniało potrzebę wydania orzeczenia o charakterze kasatoryjnym.

Na koniec warto zauważyć, że w niniejszej sprawie spełniony został wskazany w art. 45 § 1 zd. 2 k.w. warunek przedłużenia okresu przedawnienia karalności wykroczenia, bowiem w ciągu roku od jego popełnienia doszło do wszczęcia postępowania przygotowawczego przeciwko sprawcy (zob. wyrok SN z dnia 6 lipca 2011 r., IV KK 181/11). W toku ponownego rozpoznawania sprawy Sąd właściwy winien mieć na uwadze treść art. 45 § 2 k.w. i przeprowadzić postępowanie zgodnie z art. 400 § 1 k.p.k.

kc